

TER ZALIGER GEDACHTENIS
van Mijnheer

Maurits DE GEETER

echtgenoot van Mevrouw Adeline DE PESSEMIER,

geboren te Nederbrakel de 29 juni 1902 en

godvruchtig overleden te Michelbeke

de 29 oktober 1987,

voorzien van de H.H. Sakramenten.

Hij was rustend schoolhoofd en Schrijver van de
Bond van het H. Hart.

Er zijn mensen die door hun karakter, hun talenten en hun bedrijvigheid het aanschijn van een dorp diep beïnvloeden. Zo iemand was « de Meester ». En wanneer de dorpeelingen onze duurzame overledene aldus betitelden, dan betekende dat woord niet enkel « de onderwijzer » maar ook « de ingoede mens die door de rijkdom van zijn persoonlijkheid bij allen een onbetwist en stil aanvaard gezag uitoefende ».

Hij was een man met helder verstand, sterke wil en diepe geloofsovertuiging. Thuis was hij de trouwe en opgeruimde echtgenoot. In de kerk was hij de eerste en de laatste om Gods lof te zingen. Op parochiaal gebied was hij een voorbeeldig medewerker van de priesters, zowel in de H. Hartbond als in de Toneelbond.

En hoevele kinderen heeft hij niet onderwezen en opgevoed ? En hoevele mensen niet met raad en daad gesteund ?

Waarlijk, het vroegtijdig afsterven van deze uitermate verdienstelijke man is een groot verlies voor ons allen.

Daar lag hij almeteens op het ziekbed, geduldig en optimist tot het einde. En rond Allerheiligen, wyl de ongenadige wind de dorre bladeren van de bomen joeg en in zijn warme huiskamer de gekerkerde vogeljes zongen, steeg zijn gelouterde en schone ziel ten hemel.

Beminde vrouw, ween niet ! Aanvaard het leven zoals het is, maar met blijde onderwerping aan Gods Wil.

Beste familie en vrienden, vaartwel !

H. Sebastiaan, patroon der parochie, bid voor ons.

Men zal u bij de doden noemen,
maar zie, het kerkhof staat vol bloemen. P. C.

TER ZALIGER GEDACHTENIS

van Mijaheer

Maurits DE GEETER

echtgenoot van Mevrouw Adeline DE PESSEMIER,
geboren te Nederbrakel de 29 juni 1902 en
godvruchtig overleden te Michelbeke
de 29 oktober 1957,
voorzien van de H.H. Sakramenten.

Hij wast rustend schoolhoofd en schrijver van de
Bond van het H. Hart.

Er zijn mensen die door hun karakter, hun talenten en hun bedrijvigheid het aanschijn van een dorp diep beïnvloeden. Zo iemand was «de Meester». En wanneer de dorpingen onze duurzame overledene aldus betitelden, dan betekende dat woord niet enkel «de onderwijzer» maar ook «de ingoede mens die door de rijkdom van zijn persoonlijkheid bij allen een onbetwist en stil aanvaard gezag uitoefende».

Hij was een man met helder verstand, sterke wil en diepe geloofsovertuiging. Thuis was hij de trouwe en opgeruimde echtgenoot. In de kerk was hij de eerste en de laatste om Gods lof te zingen. Op parochiaal gebied was hij een voorbeeldig medewerker van de priesters, zowel in de H. Hartbond als in de Toneelbond.

En hoevele kinderen heeft hij niet onderwezen en opgevoed? En hoevele mensen niet met raad en daad gesteund?

Waarlijk, het vroegtijdig afsterven van deze uitermate verdienstelijke man is een groot verlies voor ons allen.

Daar lag hij almeteens op het ziekbed, geduldig en optimist tot het einde. En rond Allerheiligen, wijd de ongenadige wind de dorre blade-

ren van de bomen joeg en in zijn warme huiskamer de gekerkerde vogeltjes zongen, steeg zijn gelouterde en schone ziel ten hemel.

Beminde vrouw, ween niet! Aanvaard het leven zoals het is, maar met blijde onderwerping aan Gods Wil.

Beste familie en vrienden, vaartwel!

H. Sebastiaan, patroon der parochie, bid voor ons.

De families DE GEETER, DE PESSEMIER, VAN TWEMBEKE en VAN DER SCHUEREN,

zijn zeer erkentelijk voor de blijken van kristelijke deelneming en danken U.